

Høje Gladsaxe Skole

Byggeriet af Høje Gladsaxe gik i gang ved årsskiftet 1962/63, og de første beboere flyttede ind i 1964. De fleste af lejlighederne var store og fortrinsvis beregnet på børnefamilier med 2-3 børn. Børnene måtte starte på Marielyst Skole, men som kommunens tilfredse skoledirektør Thorkild Hansen påpegede i juni 1965, så var problemerne nu ved at være løst for Høje Gladsaxes vedkommende, fordi man efter sommerferien kunne tage den splinternye Kennedy-skole i brug.

Det første år

Det lød flot i skoledirektørens mund. Sandheden var, at dele af skolens rammer nok stod færdige i august 1965, men endnu var der klasseværelser, der ikke var helt færdige, og faglokalerne, som skulle lægges i en særlig bygning, var slet ikke påbegyndt. Faglokalerne måtte man indtil videre låne i fornødent omfang på Marielyst Skolen. Når faglokalerne i årets løb stod færdige, var det meningen, at man ville fortsætte skolebyggeriet med at lave endnu en skole magen til Kennedyskolen, som skulle hedde Dag Hammerskjöld-skolen. Lærere med tilstrækkeligt mange år på bagen kan huske, hvordan man cyklede fra biblioteket til lærerværelset inden skolen stod færdigbygget.

Foto: Kennedyskolen 3.tif

Fototekst: Kennedy-skolen, Skolesvinget 10, som den så ud i juni 1965. Foto: Palle Hestbech.

Den første tid blev ekstra turbulent, fordi den nyansatte skoleinspektør Bjerg umiddelbart inden skoleårets start meddelte, at han af helbredsmæssige grunde alligevel ikke kunne tiltræde stillingen. Så var gode råd dyre, men heldigvis var den mangeårige inspektør M. Rasmussen fra Bagsværd Skole netop gået på pension, og han blev overtalt til at tage en kortvarig tøm som konstitueret inspektør ved Kennedy-skolen indtil man havde fået ansat en ny. Man kunne derfor som planlagt flytte nogle af 1. og 2. klasserne fra Marielyst Skole til Kennedy-skolen i begyndelsen af august 1965.

Kennedy-skolen blev indviet 1/10-1965 uden de helt store armbevægelser. På dette tidspunkt vidste man allerede, at byggeriet af Dag Hammarskjöld-skolen måtte udsættes mindst et år, fordi der ikke var råd til både at bygge Dag Hammarskjöld-skolen og udvide Bagsværd Skole, og man vurderede at Bagsværd Skole var absolut mest trængende eftersom: ”børnene simpelthen ikke kan komme ind, og er de endelig kommet ind, kan de ikke komme ud igen for trængsel!”.

Skoledagen anno ca. 1965-70

Trængslen blev afhjulpet i Bagsværd, men i løbet af meget få år var trængslen også akut på Kennedy-skolen. Det myldrede ind med børn i de nye lejligheder. I 1970 startede der hele 8 førsteklaser med ca. 25 elever i hver! Kennedy-skolen var normeret til 650 elever, men elevtallet var nu 1400.

Det måtte give problemer. Det første man gjorde var at opdele de to gymnastiksale med interimistiske vægge, så hver gymnastiksal kunne rumme to eller tre klasser. Men det var slet ikke nok, så man fik opstillet skurvogne i skolegården, og her blev der også undervist.

Foto: Kennedyskolen 9.tif

Fototekst: Sådan så Kennedy-skolens gymnastiksal ud, da 700 elever var til julefest d. 18/12-1969.

Lærerne havde det naturligvis ikke bedre end eleverne. Der var ét lærerværelse, men her var langt fra siddepladser til alle lærere, så rundt om på skolen indrettede man små interimistiske lærerværelser i krogene.

Allerede i skolens første år var man med i front med eksperimenterende undervisning. Bent Berthelsen, som tiltrådte inspektørstillingen i 1972, indførte den såkaldte p-fagsordning for de praktiske fag som musik, drama, sløjd, husgerning, formning og håndarbejde. P-fagsordningen var niveaudelt, så f.eks. 3.-5. klasse havde musik sammen, mens 6.-7. klasse havde drama sammen. Noget nyt ved ordningen var, at både drenge og piger skulle have de samme fag, d.v.s. pigerne skulle nu også undervises i sløjd, mens drengene fik husgerning.

Man deltog også i et af ministeriet ønsket forsøgsarbejde med tværfaglig undervisning i fagene historie, geografi og naturhistorie.

Omgangstonen

Langt de fleste af lærerne på Kennedy-skolen kom direkte fra seminariet og var meget unge. Det medførte en større diskussion om tiltaleformer! I 1965 var det stadig almindeligt at tiltale sin lærer med "De" og "hr.", "fru" eller "frøken" + lærerens efternavn. Men de unge lærere foretrak "du" og fornavn, hvilket ikke blot gav anledning til debat på lærerværelset, men sandelig også på forældremøderne, hvor forældrene var meget bekymrede for om lærernes autoritet ikke blev fuldstændig undergravet ved denne nye omgangstone.

Den nye omgangstone lærer-elev samt lærer-forældre imellem fik naturligvis indflydelse på lærernes autoritet i og udenfor klasseværelset, men autoriteter var bestemt heller ikke moderne i de år, det var nærmest et skældsord. Var der ulemper i form af tab af autoritet, så var der dog også fordele ved at lærerne

kom ned fra piedestalerne. F.eks. var det ikke længere usædvanligt at forældremøder endte i fællesspisning og trak ud til hen på natten! Dengang havde man ikke de nuværende arbejdstidsregler. En anden positiv sideeffekt var forældrenes engagement i skolearbejdet på alle niveauer. Da der ikke var penge til en legeplads gik forældrene sammen om at bygge den store legeplads af gamle jernbanesveller og telefonpæle. Som kronen på værket byggede man en kæmpeelefant af gamle bildæk! Forældrene gik også gladelig med til at svinge penslen, hvis et klasselokale trængte til maling.

Foto: Kennedyskolen 1.tif

Fototekst: Kennedy-skolens skolegård, 1968. Foto: Palle Hestbech.

Åbenplan-skolen

I 1971 kunne man indvie den såkaldte åbenplan-skole, der siden blev omdøbt til "Rundskolen" p.g.a. sit udseende. Åbenplan var en særlig pædagogisk undervisningsform, som de lokale politikere havde været i England for at studere nærmere. Åbenplan-skolen ved Kennedy-skolen, blev dog kommunens eneste. Her blev børnehaveklasserne, 1. og 2. klasserne indlogeret. Ideen i åbenplan-undervisningen var, at mange af fagene foregik i værksteder på tværs af alderstrinnene. I dag bruger man ikke længere åbenplan-undervisningen i fag som f.eks. dansk og matematik, men man har bibeholdt den i alle de kreative fag.

Selv med åbningen af åbenplan-skolen, hvortil de yngste klasser blev overflyttet, var der pladsproblemer. De yngste elever var derfor delt i for- og eftermiddagshold. Nogle gik i skole fra ca. 8-11.30 og andre gik i skole fra 11.30-15.

Endelig kom Dag Hammarskjöld-skolen

I 1972 kunne man omsider indvie den længe ventede Dag Hammarskjöld-skole. Herefter blev Søborg Gymnasium, Kennedy- og Dag Hammarskjöld-skolen under ét kaldt Høje Gladsaxe Skolerne. Elevtallet i de to folkeskoler var fortsat i omegnen af de 1400 og der var ca. 100 lærere.

Åbenplan-skolen hørte under Kennedy-skolen, men Dag Hammarskjöld-skolen fik egen ledelse, Søborg Gymnasium skal ikke omtales yderligere i denne artikel.

Dag Hammarskjöld-skolen blev ikke en kopi af Kennedy-skolen, sådan som planen havde været i 1965. Den blev en stor et-planskole, bygget i bedste sparestil med nålefilt på gulvene og et ventilationssystem, som, hvis det nogensinde havde været der, i hvert fald aldrig fungerede. Indeklimaproblemerne på den nye skole var enorme og blev ikke mindre med årene.

Foto: Dag H 7.tif

Fototekst: Dag Hammarskjöld-skolen, Skolesvinget 8, i 1982. Foto: Jens Mortensen.

Den nye skole fik tilført cirka halvdelen af Kennedy-skolens elever og lærere. Hvis der på en årgang var fire klasser, rykkede de to over på Dag Hammarskjöld-skolen. Lærerne fulgte med "deres" klasser, d.v.s. mange af lærerne de første år underviste både på den ene og den anden skole. Faglokalerne til f.eks sløjd, gymnastik o.s.v. blev fælles for de to skoler.

1984 – Høje Gladsaxe Skole

Befolkningsprognoser bruges naturligvis i enhver byplanlægning. I begyndelsen af 1980'erne varslede prognoserne store fald i antallet af børn over hele landet. På den konto lukkede adskillige skoler, selvom selvsamme prognoser spåede, at børnetallet ville stige igen.

I Gladsaxe brugte man naturligvis samme statistik, og blev enige om at spare lidt på skolevæsenet. Prognoserne sagde, at især i området ved Høje Gladsaxe ville der blive færre børn i den skolepligtige alder, og man havde da også allerede mærket et mindre fald i tallet.

Man brugte derfor anledningen til at nedlægge Dag Hammarskjöld-skolen, som havde givet så mange indeklimaproblemer gennem dens 12 år lange levetid, at politikerne snart ikke vidste deres levende råd. En totalrenovering af bygningen var på det tidspunkt umuligt, for det ville blive alt for dyrt.

Ergo sammenlagde man de to skoler igen, og omdøbte dem til Høje Gladsaxe Skole. Bygningen, hvor Dag Hammarskjöld-skolen havde haft til huse, blev udlejet til et seminarium, men heller ikke de kunne være der p.g.a. indeklimaet. Derpå stod bygningen tom en årrække, hvorpå politikerne fandt pengene til en totalrenovering, og i dag huser den 10. klasse-centret. Høje Gladsaxe Skole har desuden fået enkelte af lokalerne til brug for de mindste elever. I dag har Høje Gladsaxe Skole 714 elever fordelt på nogle og tredive klasser. Til at styre alle børnene er der ansat ca. 65 lærere.

Trods de mange navneskift har skolen nu eksisteret i 40 år. Der er lærere, som har været med næsten siden skolens start, og som har oplevet både adskillelsen i 1972 og sammenlægningen i 1984.

Nogle af de børn, der gik i skole i 1970'erne bor stadig i Høje Gladsaxe og har selv børn, der går i skole på stedet.

Kilder

Artiklen er primært baseret på interview med lærer Birgitte Stenz

Folkebladet for Gladsaxe Kommune 2/9-1965 s. 11: Gladsaxe-problemer
Folkebladet for Gladsaxe Kommune 24/6-1965 s. 7: Store skoleproblemer i Gl.
Folkebladet for Gladsaxe Kommune 17/8-1972 s. 14: Hammarskjöld-skolen
blev færdig til tiden
Bagsværd Folkeblad 6/8-1965 s. 3: Kennedy-skolen reddet ud af pludselig kni-
be
Henning Bjerg: Kennedy Skolen. Artikel/tale fra 1965.